BİLÂL BİN SA’D

Tabiînden âlim, vaiz, kâri (Kur’ân-ı kerîm hafızı) bir zât ismi Bilâl bin Sa’d bin Temim el-Eş’arî. Künyesi Ebû Amr’dır. Ebû Zûr’â da denilmiştir. Şam’da bulunmuştur. Babası Sa’d bin Temim, Eshâb-ı kirâmdandır. Hazreti Bilâl; babası Hazreti Sa’d, Hazreti Muâviye, Hazreti Ebüd-derdâ, Hazreti İbn-i Ömer, Hazreti Câbir’den ve birçok Eshâb-ı kiramdan hadîs-i şerîf rivâyet etmiştir. Kendisinden ise Hazreti Evzâî, Hazreti Saîd bin Abdülazîz, Hazreti Atâ bin Ebî Rebah, Hazreti İbn-i Sa’d gibi birçok zâtlar hadîs-i şerîf naklettiler. Âlimler, Hazreti Bilâl bin Sa’d için sika (güvenilir) olduğunu bildirdiler. Buyurdular ki, Basra’da Hazreti Hasan-ı Basrî ne ise, Şam’da da Hazreti Bilâl bin Sa’d odur. Hergün ve gece bin rek’at namaz kılardı. 120 (m. 737) senesinde vefât etti.

> Hazreti Bilâl bin Sa’d, bir gün Ankebût sûresi 56. âyetini “Muhakkak ki benim arzım (yeryüzü) geniştir. O halde yalnızca bana ibâdet edin.” okudu ve “Bulunduğunuz yerde fitnelerin yayıldığını görürseniz, o yerden başka yerlere gidiniz. Çünkü yeryüzü çok geniştir” buyurdu.
>
> Bir sene yağmur yağmıyordu. Halk ile yağmur duâsına çıktılar. İnsanlara karşı, “Ey insanlar! Hepiniz günahkâr olduğunuzu itiraf eder misiniz?” diye sordu. Onlar, “Evet, hepimiz günahkârız. Çok günâhlarımız var. Hepsine tövbe ettik” dediler. Bunun üzerine Allahü teâlâya şöyle duâ etti. “Yâ Rabbi! Kur’ân-ı kerîmde, “İhsân edip doğru söyleyenlerin duâlarını kabûl ederim” buyuruyorsun. Biz, çok günâhlarımızın bulunduğunu itiraf edip, doğruyu söyledik ve tövbe ettik. Bizi affet ve bize yağmur ihsân et!” Biraz sonra yağmur yağmaya başladı.

Bilâl bin Sa’d (radıyallahü anh) bir kimseye “Ölmek ister misin?” diye sordu. O kimse “Hayır efendim. Ben biraz daha yaşayıp iyi amel yapmak, ondan sonra ölmek istiyorum,” dedi. Hazreti Bilâl bin Sa’d buyurdu ki, “Hem ölmek istemiyorsun hem de iyi amel yapmıyorsun. O halde senin hâlin dünyâya bağlanmış olmağı gösteriyor.” “Ey insanlar! Allahü teâlâdan korkun. Sizin için O’ndan başka bir yardımcı yoktur.”

“Kıyâmet günü herkesin hesabı görüldükten sonra Cennet ehli Cennete ve Cehennem ehli Cehenneme yerleştirildikten sonra Allahü teâlâ meleklere, Cehennemden iki kişi çıkarıp getirmelerini emreder. Allahü teâlâ meleklerin getirdiği iki kişiye (Yerleriniz nasıldır?) diye suâl eder. Onlar (Yâ Rabbi! Yerimizden daha zor yer yoktur) derler. Allahü teâlâ buyurur ki, (Bunlar sizin işlediğiniz hatâların bedelidir.

Ben asla, kimseye zulm etmem. Şimdi siz yerlerinize dönünüz). Bunun üzerine o iki kişiden birisi koşarak, diğeri de bir adım atıp geri dönerek yürürler. Allahü teâlâ, meleklere bu kimseleri tekrar huzûra getirmesini emreder. Bunlar, tekrar huzûra getirilince Allahü teâlâ, koşarak gidene, böyle gitmesinin sebebini sorar. O kimse "Yâ Rabbi! Her şeyi daha iyi bilen sensin. Ben dünyâda iken senin emirlerine uymakta gevşek davrandığım için Cehennemi hak ettim. Emrine tekrar muhalefet etmemek için "Yerlerinize dönünüz!" emrinden sonra, yerime gitmek için koşmaya başladım. Allahü teâlâ, ikinci kimseye de suâl eder ki, "Niçin bir adım atıp, sonra geri dönüp bakardın?" O kimse de "Yâ Rabbi! Sen her şeyi en iyi bilensin. Zannettim ki Allahü teâlâ Cehennemden çıkardıktan sonra, tekrar Cehenneme göndermez. Onun için her adımda dönüp-dönüp bakardım" der. Allahü teâlâ buyurur ki, "Ben kulumun zannettiği gibiyim. Bu iki kulumu da Cennete götürün!" O iki kimse Cennete kavuşur."

"İnsanlar acaba Cehennem azâbına inanmıyorlar mı? inanıyorlarsa niye hazırlanmıyorlar? Bu nasıl gaflettir?"

İmâm-ı Evzâî buyuruyor ki: Hazreti Bilâl bin Sa'd'ın bir oğlu şehîd olmuştu. Bir kimse gelip, "Vefât eden oğlunuzda 20 dirhem alacağım vardı" dedi. Gelen kimseye buna dâir bir şahidiniz veya elinizde bir yazınız var mı?" O kimse "Yok" dedi. "Peki bunun için yemîn eder misiniz?" buyurdu. O kimse "Yemîn ederim" deyince, yemîn etmesini istemeden 20 dînârı verdi ve "Eğer doğru söylüyorsan oğlumun borcunu ödemiş olurum. Yalan söylüyorsan sadakam olur" buyurdu.

Rivâyet ettiği hadîs-i şeriflerden ba'zıları:

> Birgün "Yâ Resûlallah! İnsanların en hayırlıları kimlerdir? diye sordular. Buyurdu ki, "Ben ve benim zamanımdaki müslümanlardır." "Yâ Resûlallah! Bunlardan sonra kimlerdir?" diye sordular. Buyurdu ki, "İkinci asırda bulunan müslümanlar." "Yâ Resûlallah! Onlardan sonra insanların en hayırlıları kimlerdir?" dediler. Buyurdu ki: "Üçüncü asırda bulunan müslümanlardır." "Yâ Resûlallah! Bunlardan sonra kimlerdir?" dediler. Buyurdu ki: "Onlardan sonra gelenler, istenmediği halde yemîn eden, şâhidlikte bulunan ve yerine getirmedikleri şeyler için teminatta bulunanlardır."
>
> "Yâ Resûlallah! Sizden sonra, bizim başımıza kim geçecek? Halifeniz kim olacak?" Buyurdu ki: "Benden sonra, hükmünde benim gibi âdil olan, sözünde benim gibi sâdık olan, benim gibi merhamet sahibi olan kimse,

benim yerime halife olsun. Bunun haricinde bir şey yapan, benden uzaktır. Ben de ondan uzağım. O benden değildir.”

“Allahü teâlânın, ümmetim üzerine ilk farz ettiği ibadet, beş vakit namazdır. İlk kabûl edeceği ibadet, yine beş vakit namazdır. Kıyâmet gününde de ilk defa namazdan suâl edecektir.”

Hazreti Bilâl bin Sa’d’ın kıymetli sözlerinden ba’zıları:

“Günâhlar gizli olarak işlenirse bunun zararı, günâhı işleyenleredir. Lâkin açıktan işleniyor ve buna da mâni olunmuyorsa, bunun zararı herkesedir.”

“Bir insanın iyiliklerini hatırlayıp, günâhlarını unutması gurûrdandır. Günâhların ne kadar küçük olduğunu değil, bu günâhı Allahü teâlânın huzûrunda işlediğini düşünmek lâzımdır.”

“Allahü teâlâ bize, haramlardan, şüphelilerden, hattâ şüphelilere düşmemek için ihtiyâtlı olup, mübahların çoğundan sakınmağı emrediyor. Biz ise, aşırı derecede dünyâyı sever, ona bağlanırız. Bu ise günâh olarak bize yeter.”

“Sana Allahü teâlânın emirlerini hatırlatan, nasîhat eden bir kardeşin, sana altın hediyye edenden daha hayırlıdır.”

“Böyle bir kardeşini bulduğun zaman (Ey kardeşim! Bende bir kusur var mıdır? Lütfen bana bildir de düzeltmeye çalışayım) demelidir.”

“Bir insan kendisinin medhi yapıldığı zaman, bu medh ve öğmeler kendisine iyi gelmiyorsa ne âlâ. Ama bunları duyunca seviniyorsa zarardadır.”

“Üç kimsenin hiçbir ibâdeti kabûl olmaz. Müşrik, kâfir ve râî.” “Râî kimdir?” diye sordular. Dîn-i İslâmın bildirdiği hükümleri bırakıp kendi re’yi, görüşü ile amel eden kimsedir”

“Bir kimse müslümanım dediği zaman Allahü teâlâ onun ameline bakmadan bırakmaz. Amel ettiği vakit vera’ına (şüphelilerden sakınmasına) bakar. Ver a’ sahibi olunca da niyetine bakar. Niyeti de hâlis (Allah rızâsı için) ise, artık diğer kusurlarını Allahü teâlâ düzeltir.”

---

1) Hilyet-ül-evliyâ cild-5, sh. 221
2) Tehzîb-üt-tehzîb cild-1, sh. 503
3) El-Kâşif cild-1, sh. 165

www.ehlisunnetbuyukleri.com